

Нов свещеник беше въдворен в българската църква в Индианаполис, САЩ

Българската източноправославна епархия в САЩ, Канада и Австралия има две български православни църкви в гр. Индианаполис, столицата на щата Индиана в САЩ. Едната е „Св. архидякон Стефан“ с енорийски свещеник о. Димитър Ангелов, на 16-та улица, а другата е „Всех скорбящих радость“, точно на три мили от нея в центъра на града с двама свещеници и един протодякон.

Тъкмо в нея на 3 ноември имаме благодатните преживявания, които ще се помнят дълго време.

В навечерието на празника цялата енория посрещна по обичая епархийския си владика – митрополита на САЩ, Канада и Австралия Йосиф, който възглави четиричасовото всенощно бдение с петохлебие и дългоочаквана беседа за Божията майка като Радост на всички скърбящи. Храмът е голям и въпреки това беше препълнен.

Характерното за тази църква е, че всички енорияши, гости и приятели, които се черкуват, с благоговение се прекланят и целуват частичката от св. мощи на св. Йоан (Максимович), Шанхайски и Санфранциски епископ, която се съхранява там, и участват активно в богослужението.

А тези, които не могат или още не са готови да пеят поне в единия от двата хора, се редуват в четенето на псалмите, паримиите и каноните на английски и църковнославянски език.

Като епархийски архиерей изпитвам трудност да отговоря на въпросите, особено на млади наши енорияши, които питат какво да правят и как да се молят, когато те лично не четат и не пеят по време на богослужението. Отговорът ми да се молят наум, като слушат внимателно мелодията и текста, засега не ги задоволява.

Централното богослужение както винаги е св. Литургия. Отново храмът е препълнен още при посрещането на епархийския архиерей. Всички пеят и участват в богослужението, като след т. нар. „вземане на време“ четат часовете при обличането на свещенослужителите.

На всички беше известена програмата, че след св. Литургия ще стане въдворяването на новия свещеник – о. Иван Воденичаров (преводът на фамилното име е закачка на автора, който така превежда фамилното английско име Miller – Милър, б. р.). Всички обаче знаеха, че празникът на енорията е свързан с официалното предаване на ръководството на енорията от досегашния енорийски свещеник, протойерей Стефан Бауман, на новия и млад свещеник о. Иван.

Важността на въдворяването на избрания от цялата енория о. Иван в мое присъствие и с мое пряко участие беше от значение, тъй като църквата е активна в духовния живот и непременно държеше да види и чуе моето благословение и наставление към о. Иван, който от четири години е помощник на о. Стефан, но вече става действителен ръководител на енорията – с отговорности, права и задължения.

Вярно, имаше няколко членове на енорията, които искаха о. Стефан да продължи да бъде предстоятел, та о. Иван да се усъвършенства. О. Стефан обаче доброволно слезе от поста и като св. Йоан Предтеча смята, че той следва да се смалява, а о. Иван да расте.

Мнозинството енорияши също са гласували и решили на нарочно събрание промяната да стане и бяха упълномощили църковното настоятелство да ме покани официално и аз да благословя ръководството, правата и задълженията на о. Иван като отговорен духовен отец на енорията.

Така на Малкия вход на св. Литургия митрополитът за благодарност за служението повиши о. Стефан с офикията „иконом“ на БПЦ, нагръден кръст с украшения и грамота за църковни заслуги като многозаслужил и многообичан отец не само от енорията на „Всех скорбящих радость“, но и от целия град, и от всички ни в епархията. О. Стефан остава обаче да помага на о. Иван като истински духовен баща.

В края на св. Литургия о. Иван пожела да има съветите на епархийския архиерей за духовната си и административна дейност с църковното настоятелство, енорияшите, сестринството, младежите, неделното училище и най-вече за изповедта и св. причастие, които енорията строго практикува всяка неделя и празник, и ги получи в устен и в писмен вид.

За сведение на досточтимите читатели на Двери.бг е хубаво да знаят, че о. Иван е завършил гръцката семинария „Светият Кръст“ в Бостън и практиката си като студент, дякон и свещеник проведе в Българската църква „Св. Възкресение“ в онзи град. Син е на свещеник в Карпато-руската епархия към Вселенската патриаршия. От дете обаче е при нас в църквата „Всех скорбящих радость“ в Индианаполис. Доскоро беше един от помощник-ръководителите на BOYA (Balkan Orthodox Youth Association – Балканска православна младежка асоциация) под надзора на духовния му старец о. протойерей Филип Толберт, който е директор на Асоциацията.

Преди години при посещение на младежката група в България, в Келифаревския манастир, о. Иван ме помоли да благословя решението им с Джулиана, попадията сега, да се оженят. И наистина след благословението ми досега няма никакво „усукване по келифарски“ в живота им. Имат вече здраво семейство с три деца, които постоянно с майка си са с него в храма.

Със смирение и послушание о. Иван стана духовен ръководител на млади, стари и деца при гръмогласното и многократно: „Достоен!“, „Axios!“ и „Worthy!“. В знак на новото си послушание о. Иван с умиление и сълзи на очи

получи нагръден свещенически кръст, а митрополитът положи на св. престол новоосветен от него в Америка български антиминос с мощи на св. мчк Трифон.

Така и пишещият тези редове, приятели в Господа, макар и с дълго, 37-годишно, църковно служение в задокеанската ни епархия, благодари със сълзи на майката Божия – Радост на всички скърбящи, че беше жив да види двама свещеници в един и същи храм, които един на друг си предадоха правата и отговорностите за енорията по един достоен, мирен, благодатен и братолюбив начин без въздишки, а с взаимна радост.

Със задоволство и благодарност от добре свършената промяна, със знанието и добрата воля на цялата енория и благословението на митрополита, църковното настоятелство увеличи възнаграждението на о. Иван на 60 хиляди щатски долара годишно, за да напусне двете работни места, на които работи на по половин щат, и да се отдаде на денонощна свещеническа скужба, която няма почивен ден и час, а е в заетост 24 часа на денонощието и 7 дена в седмицата.

Накрая ми се иска да споделя с читателите поздравлението на о. архим. Григорий от стогодишната ни епархийска църква „Свети Дух“ в Стърлинг хайтс, щата Мичиган, който пише: „Още от дните на св. апостоли поколение след поколение клирици и миряни като ярки звезди са светели с вярата и старанието си да поемат кожуха на св. пророк Илия като продължители на неговото служение. Нека годините, през които служихте заедно, да послужат на Господ за изграждането на Божието царство в град Индианаполис и отвъд него. Нека и вие двамата бъдете благословение един за друг, като продължавате да предлагате Христос на всички, на които сте призвани да служите. Моята молитва и най-добри благопожелания са за двама ви и за енорията „Всех скорбящих радость“.“

Благодарим ти, Майко Божия, че продължаваш майчински да милваш и нас като Радост на всички скърбящи!

dveri.bg